

Recensie

Festival Boulevard roept vragen op over herkomst

Waar ben ik thuis? Wat is kunst? Kan ik een held zijn? Met herkomst als festivalthema roept een greep uit het Boulevard-programma meteen grote vragen op. Een warm welkom in 's-Hertogenbosch.

 Elisabeth Oosterling

 7 augustus 2017

(Not) my Paradise
Foto Danny Willems

Theater

Theaterfestival Boulevard. (Not) my paradise

Masai

Het koninklijk museum voor interessante kunst

De helden

T/m 13 aug. in Den Bosch. Inl: festivalboulevard.nl

Ze wil zand zijn, zegt actrice Sachli Gholamalizad met Vlaamse tongval. Zand ligt tussen de zee en het land - dáár wil ze zijn. *In (Not) my paradise* vertelt Gholamalizad over een lapje Iraanse grond, de erfenis waar haar familie al jaren over steggelt. Ze heeft gesprekken met ooms, een tante en haar grootmoeder gefilmd. Op het ene projectiedoek golft de zee, op een ander vertelt ‘nonkel’ dat vrouwen inderdaad de helft minder erven. „Bent u het daarmee eens?” Schouderophalend: „Het is de wet.” Het is een liefdevol portret met evenveel mededogen als stemverheffingen, waarbij Gholamalizad zichzelf slechts af en toe de voorgrond gunt. Zoals voor de mooie slotscène, waarbij ze de eindjes aan elkaar knoopt en haar verhaal in breder perspectief brengt.

Nog een performer met een zachte g, die verslag doet van haar reis naar verre familie: Nienke Nillesen in *Masai* (regieadvies: Lizzy Timmers). Deze mezzosopraan is de dochter van een Masai-stamhoofd en heeft maar liefst 32 broertjes en zusjes in Tanzania. *Masai* springt van deze familiegeschiedenis naar muzikale intermezzo's. Tussen brieven en plastic flesjes gevuld met zand doet ze haar verhaal feitelijk, zelfs als ze spreekt over zaken als vrouwenbesnijdenis; de liederen voegen een emotionele(re) laag toe. Een charmante voorstelling, waarmee Nillesen niet voor niets de Fontys Entreprijs won.

Helden Foto Josse de Pauw

Minstens even sympathiek is de audiotour van Theater Artemis' Jetse Batelaan: *Het koninklijk museum voor interessante kunst* (6+). Een route door het Josephkwartier, zoals bekend uit musea: een luisterend van bordje naar bordje schuifelen. Alleen plaatste Batelaan vitrines over alledaagse dingen, zoals een verlaten fiets, een wc-rolletje of dor blaadje. Duchamp zou er vrolijk om gegrinnikt hebben.

Een stuk serieuzer dan: *De helden* van Josse De Pauw en LOD muziektheater - het eerste deel van een trilogie, waarvan twee delen te zien zijn op Boulevard. Een schilder (prachtig gespeeld door De Pauw) zag hoe een meisje verdronk, maar deed niets. Het vreet aan hem. Waarom sprong hij niet? Waarom werd hij geen held? Het is een indrukwekkende monoloog, in een decor van oude bandrecorders, met een live gemixt geluidsspel. In decor en composities van Dominique Pauwels ontmantelt de schilder zichzelf, eerst met woorden, maar zijn strooptocht naar waarheid gaat steeds verder. Of is dit boetedoening?

 Opmerkingen? Mail ons

Trending

 Documentaire 'Jesse' heeft zelden diepgang

NRC checkt: 'Twintig procent van de Nederlandse bevolking is migrant'

De logica van Pyongyangs 'chicken game' met de wereld

TV-RECENSIE

De vluchteling, de toerist en het hek

COLUMN COEN TEULINGS

Eurofiel complot? Nee, gewoon goede raad

Veel gedeeld

VOETBALTRANSFERS

 Selectie is meer dan de optelsom van voetbaltechnische kwaliteiten

nrc.nl >

Over NRC

[Over ons](#)

[Auteursrecht](#)

[Privacyverklaring](#)

[Leveringsvoorwaarden](#)

[Cookies](#)

[Stijlboek](#)

[NRC-Code \(PDF\)](#)

Mijn NRC

[Inloggen](#)

[Account aanmaken](#)

[Digitale editie](#)

[Mijn abonnementen](#)

[Service & bezorging](#)

Contact

NRC Websites

Redactie
Opinieredactie
Colofon
AdSales
Klantenservice
Familieberichten

NRC Media
NRC Carrière
NRC Live
NRC Webwinkel

